

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 1311010140
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1311010140.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Juraja Klimenta v trestnej veci obvineného C. O. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 23. marca 2017 v Bratislave dovolanie obvineného C. O., podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Jaroslava Nižňanského, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. augusta 2013, sp. zn. 2 To 54/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného C. O. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 7. marca 2013 sp. zn. 3T/40/2011 uznal obvineného C. O. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

v čase o 11.45 hod. dňa 10.02.2011 v Bratislave, na Šancovej ulici smerom na Trnavské mýto riadil osobné motorové vozidlo zn. Seat Exeo s e.č. J., kedy bol kontrolovaný hliadkou polície, pričom motorové vozidlo riadil aj napriek tomu, že mu bolo rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Bratislava IV pod sp. zn. ORP-P-420/IV-DI-BCP-2010 zo dňa 4.7.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2010, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Okresný súd obvinenému C. O. za to uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obvinenému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený C. O. ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní do viny i trestu (č.l. 368). Včas podané odvolanie odôvodnil sám obvinený osobitným podaním (č.l. 379-380). V dôvodoch svojho odvolania vyjadril nesúhlas s rozhodnutím okresného súdu. Namietal, že zákonná sudkyňa absolútne nepochopila právnu podstatu problému. Znovu opakoval, že žiadneho protiprávneho skutku sa nedopustil, všetko je len trpkou hrou policajných zložiek, ktoré sa na jeho osobe chcú vyvršíť a akýmkoľvek spôsobom dokázať niečo, čoho sa nikdy nedopustil. V odvolaní zopakoval invektívy voči konajúcej sudkyňi ako aj orgánom činným v trestnom konaní. Poukazoval na skutočnosť, že je osobou zdravotne ťažko postihnutou a plne invalidnou. K odvolaniu doložil lekárske správy a nálezy, potvrdenie sociálnej poisťovne i certifikát o hodnote svojho IQ. V závere svojho odvolania zopakoval, že neriadil vozidlo a ničoho sa nedopustil.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý na verejnom zasadnutí 22. augusta 2013 uznesením sp. zn. 2 To 54/2013 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 22. augusta 2013, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave.

Odpis uznesenia Krajského súdu v Bratislave obvinený C. O. prevzal 11. októbra 2013, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 8. októbra 2016 a prokurátor ho prevzal 3. októbra 2016 (č.l. 416 p.v.).

Obvinený C. O. adresoval tunajšiemu súdu dňa 12. decembra 2013 (č.l. 433-436) podanie označené ako dovolanie proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave z 22. augusta 2013 sp. zn. 2 To 54/2013 spolu so žiadosťou o ustanovenie obhajcu pre dovolanie. Uvedené podanie bolo postúpené na ďalší procesný postup Okresnému súdu Bratislava III, kde došlo 14. januára 2014. Keďže podanie obvineného nemalo náležitosti dovolania a nebolo podané prostredníctvom obhajcu, bol obvinený súdom prvého stupňa poučený v zmysle ustanovení Trestného poriadku o náležitostiach dovolania i možnosti podať mimoriadny opravný prostriedok iba prostredníctvom obhajcu. Následne na základe žiadosti obvineného bol obvinenému opatrením súdu z 26. februára 2014 ustanovený obhajca JUDr. Bohuslav Bilčík, ktorého súd vyzval na podanie dovolania v mene obvineného.

Ustanovený obhajca dňa 11. marca 2014 súdu oznámil, že od 1. marca 2011 má pozastavenú činnosť advokáta, preto obvineného nemôže obhajovať a súčasne vrátil súdu príslušné dokumenty.

Na základe tohto oznámenia bol obvinenému opatrením súdu z 12. marca 2014 ustanovený za obhajcu Mgr. Jaroslav Nižňanský, ktorého súd zároveň vyzval na podanie dovolania v mene obvineného, pričom obhajcovi doručil kópiu dovolania, ktoré vyhotovil obvinený C. O..

Okresný súd Bratislava III dňa 20. marca 2017 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvineného C. O., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu (zákonná podmienka § 373 ods. 1 Tr. por.), ktoré smeruje proti obom vyššie citovaným rozhodnutiam. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa dňa 16. mája 2014.

V písomných dôvodoch dovolania (č.l. 454-457) obhajca uviedol, že ako ustanovený obhajca dňa 22. apríla 2014 vyzval obvineného na konzultáciu ohľadom dovolania, avšak zásielka sa mu vrátila nedoručená pre neprevzatie v odbernej lehote. Nakoľko jeho snaha skontaktovať sa s obvineným bola bezvýsledná, súc viazaný žiadosťou obvineného, podáva v jeho prospech dovolanie, pričom doložil fotokópiu dovolania vyhotovenú samotným obvineným. Podané dovolanie neobsahuje konkrétny dovolací dôvod, obvinený iba zopakoval argumentáciu uvedenú v jeho odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa. Obvinený znovu namietal, že okresný súd nesprávne rozhodol o jeho vine a vôbec neprihliadal na jeho obranu a na výpoveď konkrétneho svedka, ktorý v kritickej dobe riadil predmetné vozidlo. V tomto smere poukazoval, že svedok T. vypovedal pod prisahou. Zopakoval, že vozidlo neriadil a celé konanie považuje za vrchol svojvôle a bezprávia.

Predsedička senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určil, k dovolaniu obvineného vyjadriť.

Uvedenú možnosť využil okresný prokurátor, ktorý podaním došlým na súd prvého stupňa 2. mája 2016 navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko námietky obvineného nenapĺňajú žiadny dovolací dôvod. Dôvody, ktoré obvinený v dovolaní uvádza sú dôvodmi, ktoré sa týkajú skutkových zistení, pričom skutkové zistenia nie sú predmetom konania o dovolaní.

Vyjadrenie prokurátora bolo následne zaslané obvinenému i jeho obhajcovi. Obvinený súdne zásielky nepreberal a obhajca na uvedené vyjadrenie nereagoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Právne fundovanú argumentáciu má zaistiť práve povinné zastúpenie obvineného obhajcom - advokátom.

Obvinený C. O. síce v dovolaní dovolací dôvod nešpecifikoval, avšak z obsahu jeho dovolania možno vydedukovať, že uplatňuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vyššie uvedenou formuláciou dovolacieho dôvodu zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. Poukázaním na uvedený dovolací dôvod preto nemožno namietat' porušenie procesných predpisov. V medziach tohto dovolacieho dôvodu možno namietat', že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci sa o trestný čin nejedná, alebo ide o iný trestný čin, než ktorým bol obvinený uznaný za vinného. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu však nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené.

Z uvedeného vyplýva, že najvyšší súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou, a preto nemôže preskúmať a posudzovať postup súdov prvého a druhého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov. Naopak najvyšší súd je povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa, prípadne druhého stupňa

a potom v nadväznosti na nimi zistený skutkový stav môže posudzovať hmotnoprávne posúdenie skutku. Nemôže vychádzať z konštrukcie skutkového stavu, ktorú za správnu považuje obvinený.

V posudzovanej veci uplatnené dovolacie námietky obvineného smerujú výlučne do oblasti skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdmi nižšej inštancie a polemizuje s odôvodnením ich rozhodnutí. V podstate sa obvinený takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení oboch súdov inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Čo sa týka právnej kvalifikácie konania obvineného ako prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku po objektívnej i subjektívnej stránke. V tomto smere námietky obvineného nie sú opodstatnené.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

V prerokúvanej veci, ako už bolo vyššie konštatované, obvinený C. O. vo svojom podaní nenaplnil ním uplatnený dovolací dôvod, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.